

er den, hvori det hedder med Hensyn til hele Spørgsmaalet om Bestikkelse og Valgtrif: „Resultatet viser, at det ikke er gaaet saa slemt til i Virkeligheden, som Klagerne havde Anledning til at antage“. Denne Sætning forekommer mig at være mindre korrekt efter hele den øvrige Fremstilling, thi hele Fremstillingen gaar jo ud paa at vise, at det slet ikke er gaaet slemt til, og som Følge deraf mener jeg, at denne Udtalelse er mindre korrekt. Ligeledes mener jeg, at det er urigtigt, naar der staar, at Klagerne havde Anledning til at antage, at det var gaaet saa slemt til, thi hvad er det egentlig, der har foreligget for Klagerne? Der har foreligget to Udtalelser, en fra et Sted, en anden fra et andet Sted, om, at de havde faaet Betaling for at stemme for Golch. Det har nu viist sig senere, hvad jeg kunde sige allerede i August Maaned, at det sandsynligvis ikke var Andet end løs Tale om de sædvanlige Valghistorier, som Enhver jo kan bedømme paa Forhaand. Af disse Folk var den Ene en Mand boende i samme By som Hovedklageren, og han har saaledes sandsynligvis vidst god Bested med det Forhold, som senere er udbillet her, og det andet Tilfælde har viist sig at være en ren Opdigtelse, hvor en Mand er bleven presset af en Venstremands Kone til at udtale sig om Bestikkelses-spørgsmaalet, og som under Forhøret tilstod, at han havde givet hende Noget at løbe med. Disse to Ting ere det Æneste, der har foreligget for Klagerne, og derfor siger jeg, at der ikke har været særlig Anledning til at anse det Hele for at være saa slemt. Jeg tror, at man kunde have forlangt af Klagerne i dette Tilfælde, at de i Stedet for derpaa at basere en Klage først havde ladet disse to Tilfælde underjøre af den lovlige Dvrighed, og saa vilde det længe førend Spørgsmaalet om Valgets Godsfjendelse forelaa, kunne have viist sig, at der ikke var nogen Grund til at klage. Det Øvrige, som forelaa for Klagerne, var en Mængde Tilfælde, som der tilstod i Klagen; men det kan da ikke være dem, der kunde have givet tilstrækkelig Anledning til Klagen. Det har netop viist sig, at da Forhørene begyndte, maatte de sætte alle deres Hjelpe i Virksomhed, alle 10 Klagerne slippe disse løs for at se, om der ikke skulde være Noget at opdage, og der blev saa fundet 2—3 Tilfælde. Det ene skulde da være en Bestikkelse ved Græs, ikke direkte naturligvis, men gennem Kreaturer. Det andet Tilfælde, der blev undersøgt med mange Vidner, skulde være en Bestikkelse med 1 Pd. Fedt, og det tredie Tilfælde var det, at jeg paa et Tidspunkt, da der slet ikke var Tale om noget Valg, har givet en Mand,

der bad om et Par Buxer, 1 Krone. Det er de Hovedtilfælde, der have foreligget, hvorom det ærede Udvalg siger, at det maatte give Klagerne Anledning til at antage, at det virkelig var gaaet slemt til. Jeg finder, at det er lidt meget sagt af det ærede Udvalg. Smidlertid er det ikke nærmest for denne Bemærknings Skyld, at jeg har forlangt Ordet, det er, fordi det er blevet bebrejdet mig af mine Venner, at jeg i sin Tid sluttede mig til den Opfattelse, der blev gjort gjældende af Flertallet og af de andre Medlemmer af Thinget, at dette Valg skulde udsættes. Det vedkjender jeg mig endnu. Jeg udtalte i August, at det var i sin Orden, at dette Valg blev udsat, der forelaa tilstrækkelige Data dertil, men min Udtalelse ved den Leilighed opfattet saaledes, som om jeg havde sagt, at her var Klage over Bestikkelser, og derfor burde det udsættes. Det er det, jeg finder Anledning til at berigtige, og jeg finder særlig Anledning til at fremhæve det, fordi jeg mener, at det ingenlunde bør antages, at naarjomhelst der klages over Bestikkelse, bør et Valg udsættes. Jeg mener tværtimod, at det meget ofte er Noget, der ikke bør give allermindste Anledning til Udsættelse, thi naar der gaar saa lang Tid hen mellem Valgdagen og Spørgsmaalet om Godsfjendelsen som sidste Gang, mener jeg, at man absolut maa forlange af Klagerne, at de bør angive de Tilfælde, hvor der skulde foreligge Bestikkelse, for at der i Tide kunde blive foranlediget offentlig Undersøgelse derom, saa at Sagen kan foreligge opløst, naar den kommer herind fra Klagerne, thi ellers vilde man blot ved løse Klager over Bestikkelse kunne forhindre et hvilketjomhelst Valgs Godsfjendelse. Men hvad jeg sagde ved den paagjældende Leilighed og skal staa ved, det var, at da der var klaget over Bestikkelse, hvilket for mig var særlig ubehageligt, da det angik min egen Valgkreds, saa fandt jeg, at dette i Forbindelse med de øvrige Anker var tilstrækkelig Anledning til at udsætte Valget. Og det maa vedblivende erkjendes, at dette i Forbindelse med de øvrige Anker, nemlig den mangelfulde Listerførelse, var tilstrækkelig Anledning til at udsætte Valget.

Ordføreren (M. S. Larsen): Jeg tror at turde gaa ud fra, at der her i Thinget ikke findes ret mange Medlemmer, som ikke ere enige i Udtalelsen om, at Klagerne have haft god Anledning til at rejse Klagen for Valgbestikkelse. Der foreligger ikke blot som nævnt bestemte Exempler, hvor de vedkommende Valgere selv i Vidners Overværelse have yttret, at de have modtaget